

Ačkoli je výkon trestu odnětí svobody v zákoně upraven dle mého soudu naprosto dostatečně, jeho realizace samotná má značné rezervy. České vězeňství velmi trpí nedostatkem finančních prostředků. Tento nedostatek je znát téměř na každém kroku a rozhodně nejde pouze o zastaralost vybavení věznic. Důležitým prvkem je totiž osoba pracovníka Vězeňské služby. Je potřeba, aby pracovníci – specialisté podílející se na přímém působení na odsouzeného byli kvalifikovaní a splňovali i jiné požadavky. Dalším nedostatkem jsou nevyhovující podmínky pro pracovní, vzdělávací, kulturní, sportovní a jiné aktivity odsouzených.

Vězení by mělo být více „polidštěno“. Snaha o humanizaci sice již je ve věznicích cítit a jistě se nedá srovnat s obdobím před rokem 1989, ale postup je pomalý. Důraz je třeba klást na individuální přístup k odsouzeným.

Je žádoucí zavést ve Vězeňské službě používání operativněpátracích prostředků k odhalování trestné činnosti zaměstnanců i vězňených osob. Situace kdy Vězeňská služba těmito prostředky nedisponuje a nemůže včas odhalit chystanou nebezpečnou činnost je nadále již neúnosná. Je všeobecně známo, že s vězni, kteří se hromadně postaví na odpor proti vězeňskému pořádku nelze udělat téměř nic. Rozbouřená věznice je velmi nebezpečnou situací, důraz je proto třeba klást především na prevenci, tedy předcházení takovým mimořádným situacím, které mohou vyústit ve vězeňskou vzpouru a útěk nebezpečných vězňů.